

Uroczystości religijno-patriotyczne w Rozkoszówce - 1 lipca 2018

Wpisany przez Administrator

poniedziałek, 02 lipca 2018 00:00 - Poprawiony wtorek, 03 lipca 2018 13:27

Dnia 1 lipca 2018 roku odbyły się uroczystości religijno-patriotyczne związane z 110 rocznicą powstania figury Matki Bożej Niepokalanej w Rozkoszówce oraz setnej rocznicy Odzyskania Niepodległości przez Polskę. Uroczystości rozpoczęły się od przemarszu pochodu pod figurę Matki Bożej w Rozkoszówce, w którym uczestniczyli: Orkiestra Dęta z Uchań, Poczty Sztandarowe ze: Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej Koła Rejonowego Uchanie, Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Koło Rejonowe Uchanie, Szkoły Podstawowej w Uchaniach, Gimnazjum w Jarosławcu, Ochotniczej Straży Pożarnej w Uchaniach, a także władze samorządowe Gminy Uchanie, zaproszeni goście i mieszkańcy miejscowości Rozkoszówka i Gminy Uchanie.

Rozpoczynając Orkiestra odegrała Hymn Państwowy. Pani Agnieszka Włodarczyk - Dyrektor GOK w Uchaniach powitała wszystkich zgromadzonych uczestników i gości zaproszonych. Prowadząca niniejszą uroczystość Pani Anna Wróblewska przybliżyła pokrótce wszystkim istotę spotkania w tym miejscu w dniu obecnym. Wysłuchaliśmy wystąpienia Wójta Gminy Uchanie Pani Marii Gumieniak. Odprawiona została Msza Święta w intencji pomordowanych mieszkańców gminy w czasie II Wojny Światowej, którą celebrował proboszcz parafii Uchanie ks. kanonik Kazimierz Stelmaszczuk.

W dalszej kolejności przez poszczególne delegacje wieńcowe złożone zostały wieńce przy figurze Matki Bożej Niepokalanej w Rozkoszówce gdzie znajduje się również nagrobek żołnierza 27 Dywizji Wołyńskiej AK - Ryszarda Kastrzeja pseudonim "Zawieja", który zginął 19 stycznia 1947r.

Zarys historyczny wsi Rozkoszówka przedstawił Pan Stanisław Senkowski rodowity rozkoszowianin - Prezes Stowarzyszenia Pamięć i Nadzieja - <http://www.pamiec-nadzieja.org.pl> oraz Towarzystwa Miłośników Wołynia i Polesia-Oddział Chełm - <http://www.tmwip-chelm.org.pl>. Pełna treść wystąpienia Pana Stanisława Senkowskiego na prośbę zamieszczamy poniżej artykułu.

Najmłodsze uczestniczki uroczystości, mieszkanki Rozkoszówki przedstawiły kilka wierszy lokalnej poetki również rodowitej mieszkanki tej miejscowości Pani Krystyny Śmiech. Pomimo niesprzyjającej aury w krótkim montażu słowno-muzycznym wystąpiły: Zespół wokalny-instrumentalny „Zorza” działający przy Gminnym Ośrodku Kultury w Uchaniach i Zespół Ludowy „Staszycowiaci” działający przy Wiejskim Domu Kultury w Jarosławcu. Oba zespoły pracują pod dyrekcją pana Pawła Bobla.

Na zakończenie dla wszystkich zmarzniętych i zmokniętych uczestników uroczystości dostępny był wojskowy poczęstunek czyli gorąca grochówka.

Galeria zdjęć z wydarzenia do obejrzenia [TUTAJ](#). Zapraszamy

Teść wystąpienia Pana Stanisława Senkowskiego Zarys historii wsi Rozkoszówki zaprezentowany w dniu 1 lipca 2018 roku podczas uroczystości patriotyczno-religijnej z okazji

"110 Rocznicy Istnienia w Rozkoszówce Figury Matki Bożej i 100 Rocznicy Odzyskania przez Polskę Niepodległości".

Dziesięć lat temu 22 czerwca 2008 roku w podobnej uroczystości przedstawiłem ówczesnym uczestnikom zarys historii naszej wsi jaką można było napisać wykorzystując dostępne źródła historyczne. Od tego czasu moja wiedza trochę się wzbogaciła i dziś można z dużą dokładnością określić datę założenia naszej wsi Rozkoszówki.

W lutym bieżącego roku nabyłem w Wydawnictwie Towarzystwa Naukowego "Societas Vistulana" w Krakowie specjalne opracowanie kartograficzne pod tytułem "Galicja na józefińskiej mapie topograficznej 1779-1783". To oryginalne dzieło austriackich wojskowych topografów i kartografów sporządzone w latach 1779-1783 specjalnie dla celów wojskowych było jakby inwentaryzacją terytoriów polskich włączonych do cesarstwa austro-węgierskiego po pierwszym rozbiore Polski w roku 1772. Z mapy tej wynika, że cała nasza uchańska gmina w roku 1772 znalazła się w zaborze austriackim.

Panowanie Austriaków na tym terenie trwało do roku 1809. Lata 1809-1815 to czas Księstwa Warszawskiego powołanego przez Napoleona Bonapartego. Po upadku Napoleona i po Kongresie Wiedeńskim w roku 1815 gmina Uchanie weszła w skład Królestwa Polskiego podporządkowanego carskiej Rosji i byliśmy w zaborze rosyjskim aż do połowy 1915 roku.

Na austriackiej mapie Gminy Uchanie z roku 1783 nie ma jeszcze wsi Rozkoszówka. Powierzchnia Gminy na zachód od Uchań i Drohiczan, do Ornatowic, pokryta była gęstym lasem bukowo-świerkowym. Na tej mapie zaznaczono załazek wsi Pielaki, które wtedy nazywały się Majdanem Uchańskim i wsi Białowody nazwanej Majdanem Ornatowickim lub Biała Woda. Na mapie tej oprócz Rozkoszówki nie ma również wsi Glinisk.

Okres panowania austriackiego był sprzyjający dla rozwoju osadnictwa i zagospodarowywania tych ziem. Rozkoszówka powstała więc niebawem tuż po roku 1783. Wieś powstawała w szczerym lesie, który trzeba było wykarczować aby przygotować miejsce na domostwa oraz pola uprawne. Z opracowań historyków można się dowiedzieć, że założycielami Rozkoszówki mogą być osadnicy z lewej strony Wisły a więc obecnego województwa Świętokrzyskiego. Przybywali oni tutaj, gdyż mogli dostać większy przydział lasu do wykarczowania i posiadania większego gospodarstwa rolnego. Rzadko jest spotykany układ architektoniczny podobny do naszej wsi. Dwustronna pełna zabudowa siedliskowa, rozdzielona bardzo szeroką arterią uliczną, którą my nazywaliśmy wygonem. Ta zabudowa podyktowana była względami przeciwpożarowymi. Dużą wiedzę uzyskałem z aktów metrykalnych, które zaczęto obowiązkowo sporządzać od września 1810 roku. Pierwszymi urzędnikami stanu cywilnego byli proboszczowie kościołów działających na terenie gminy. Pierwszym urzędnikiem stanu cywilnego w gminie Uchanie był paroch Maciej Śierociński czyli proboszcz parafii greko-katolickiej w Uchaniach. Pierwszy akt urodzenia w gminie Uchanie sporządzony został w dniu 5 września 1810 roku dla Tekli Maciewskiej urodzonej 2 września 1810 r. Pierwszy akt dla mieszkańca Rozkoszówki sporządzony był 19. 09. 1810 r. i dotyczył Michała urodzonego 16. 09. 1810 r. syna Marianny z Padkoskich zamieszkałej w Rozkoszówce pod numerem 57. Tylko z metryk urodzenia dzieci mieszkańców Rozkoszówki sporządzonych w latach 1810 i 1811 wiemy, że Piotr Bańka mieszkał pod numerem 3, Wojciech Wilgos pod numerem 8, Jan Florek pod numerem 11, Jan Mech pod numerem 14, Józef Kukielka pod numerem 20, Jakub Gąsior pod numerem 29, Stanisław Mazurek pod numerem 34, Wojciech Malarz pod numerem 42, Tomasz Ćwikła pod numerem 52, Szymon Psiuk pod numerem 58 a Paweł Wlazło pod numerem 62.

Biorąc to wszystko pod uwagę należy stwierdzić, że Rozkoszówka bardzo szybko rozwijała się i zwiększała swoją liczebność.

Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego podaje, że w roku 1827 w Rozkoszówce mieszkało 293 osoby w 67 domach.

Do najstarszych rozkoszowskich rodzin istniejących już w pierwszych latach istnienia naszej wsi należą rodziny o nazwisku, Bańka, Hulak, Florek, Gąsior, Gurniak, Kasperski, Król, Kukielka, Mazurek, Mech, Mydlak, Narolski, Oliwiak, Sowiński, Szady, Psiuk, Wilgos i Wlazło.

Wieś Rozkoszówka nie była wsią folwarczną i nie należała do któregoś z okolicznych dworów. Mieszkańcy posiadali ziemię za którą z pewnością musieli odrabiać pańszczyznę i świadczyć tzw. darmochę na rzecz dworu w Uchaniach.

Z obowiązków tych dwór uchański zwolnił mieszkańców Rozkoszówki i Pielak w roku 1861, choć ukaz carski o uwłaszczeniu chłopów ukazał się w 1864 roku.

Nie wiele wiemy o dziejach Rozkoszówki i jej rozwoju do roku 1915.

Zachował się skromny przekaz, o tym że w roku 1861 staraniem ówczesnego proboszcza parafii w Uchaniach Stanisława Skórzyńskiego w Rozkoszówce powstała szkołka dla dzieci w której uczono pisania i czytania.

Pamiętajmy, że od roku 1815 nasze tereny należały do zaboru rosyjskiego. Polacy próbowali wyrwać się spod panowania zaborcy wzniecając powstanie listopadowe w roku 1830 i powstanie styczniowe w 1863 roku. Po powstaniu styczniowym nasiliła się rusyfikacja i wynaradawianie. Efektem tego było wprowadzenie od dnia 1 stycznia 1868 roku do urzędów i szkół obowiązkowego języka rosyjskiego.

Początek XX wieku o okres natężonej rusyfikacji i umacniania się władzy zaborczej. W latach 1900-1905 carat buduje w Hrubieszowie koszarę wojskową dla jednego pułku a w Chełmie dla dwu pułków wojskowych. W 1912 roku powołana została Gubernia Chełmska w skład której weszły nasze tereny.

Gubernia ta podporządkowana została bezpośrednio pod ministra spraw wewnętrznych Rosji, aby szybko zrusyfikować nasze ziemie i uznać je za rdzennie rosyjskie. W Chełmie zaczęto budować budynki dla władz gubernialnych. Budynek starego chełmskiego szpitala przeznaczony był na pałac carskiego gubernatora.

Pomimo wzmoczonych działań rosyjskiego zaborcy aby ziemie polskie na trwale włączyć w skład rosyjskiego imperium w roku 1908 właściciele wsi Rozkoszówki współdziałając z ówczesnym proboszczem Parafii w Uchaniach Stefanem Żółtowskim i pewnie za aprobatą księcia Eugeniusza Lubomirskiego właściciela tych ziem wystawili tę oto figurę. Był to akt nie tylko religijny ale patriotyczny świadczący o przywiązaniu do religii katolickiej i do polskości, czego dowodem jest tablica inskrypcyjna na cokole w języku polskim.

Te dalekosieżne plany carskiej Rosji się nie powiodły, a pokrzyżował je wybuch w 1914 roku I wojny światowej. Ofensywa na Rosję wojsk niemieckich i austro-węgierskich, w tym Legionów Józefa Piłsudskiego, w połowie 1915 roku przepędziła z naszych ziem wojska rosyjskie oraz rosyjską kadrę urzędniczą. Zaistniały więc warunki do odbudowy państwa polskiego co Polacy skrzętnie wykorzystali. Już w listopadzie 1915 roku zaprzestano używania języka rosyjskiego przy sporządzaniu akt metrykalnych. Ostatnim aktem urodzenia i chrztu w Gminie Uchanie sporządzonym w języku rosyjskim był akt nr 106

z dnia 8 listopada 1915 roku dotyczący mieszkańca wsi Rozkoszówka Wacława Oliwiaka s. Józefa.

Od września 1916 roku rozpoczęła się działalność Szkoły Podstawowej w Rozkoszówce. W pierwszej klasie znaleźli się uczniowie od 7 do 14 lat, bo wszyscy chcieli nauczyć się pisać i

czytać po polsku.

Za trzy lata w 1918 roku po 123 latach zaborów Polska odzyskała niepodległość i stała się suwerennym państwem.

Okres międzywojenny był najlepszym okresem w rozwoju Rozkoszówki

W 1919 roku Rozkoszówka liczyła 684 mieszkańców, w 1921 730, w tym 715 osób narodowości polskiej, 4 ukraińskiej i 11 żydowskiej. W roku 1931 Rozkoszówka liczyła 890 mieszkańców w tym 883 narodowości polskiej i 7 żydowskiej.

W roku 1938 na rok przed wybuchem II wojny światowej w Rozkoszówce mieszkało 830 osób w tym 821 osób narodowości polskiej, 3 ukraińskiej i 6 żydowskiej. Tak więc pod względem narodowościowym Rozkoszówka zamieszkała była prawie przez samych Polaków a pod względem religijnym przez katolików.

Głównym zajęciem mieszkańców naszej wsi w okresie międzywojennym była praca na roli. W latach 1932-1936 w Rozkoszówce było 94 gospodarstw, z czego 3 posiadało powierzchnię do 2 hektarów, 75 od 2 do 5 hektarów, 15 od 5 do 10 hektarów i 1 gospodarstwo powyżej 10 hektarów. Ogólnie rzecz biorąc gospodarstwa rolne były małe i nie zapewniały odpowiednich dochodów dla ich właścicieli.

W okresie międzywojennym w Rozkoszówce działała spółdzielnia „Nasz Sklep”, która zrzeszała 70 członków a jej fundusz udziałowy wynosił 562 zł. We wsi działała partia polityczna „Stronictwo Ludowe” i w roku 1935 organizacja ta liczyła 56 członków. W Rozkoszówce działała również organizacja młodzieżowa utworzona w 1919 roku o nazwie Centralny Związek Młodzieży Wiejskiej Rzeczypospolitej Polskiej „SIEW”, która w roku 1925 liczyła 52 członków.

W 1926 roku w Rozkoszówce powstało Kółko Rolnicze, które zrzeszało 25 członków a jego pierwszym prezesem był Jan Kukielka, działacz ludowy.

W 1932 roku mieszkańiec Rozkoszówki 37 letni Michał Wrzyszczył został wybrany trzecim w niepodległej Polsce Wójtem Gminy Uchanie, którą to funkcję pełnił do 1935 roku.

Jeśli chodzi o oświatę i szkolnictwo w naszej wsi to początki założenia pierwszej szkółki, w której dzieci mogły się uczyć pisać i czytać sięgają 1861 roku i z wydarzeniem tym związany jest ówczesny proboszcz Parafii w Uchaniach ks. Stanisław Skurzyński. Z materiałów historycznych wiemy, że w zaborze rosyjskim nie było obowiązku szkolnego, a władze carskie pod koniec XIX wieku nasiliły rusyfikację wprowadzając do szkół język rosyjski. Rodzice nie posyłały dzieci do szkoły aby nie uczyły się języka rosyjskiego. Stan taki trwał do połowy 1915 roku. Wybuch I wojny światowej w roku 1914 i ofensywa wojsk niemieckich i austrowęgierskich na Rosję w połowie roku 1915 wypędziła z naszych terenów okupacyjny aparat wojskowy, policyjny i urzędniczy zaborcy rosyjskiego i zaistniały warunki do odbudowy państwowości polskiej. Od 1 września 1916 roku w Rozkoszówce rozpoczęła działalność Szkoła Podstawowa do której do

pierwszej klasy zaczęły uczęszczać dzieci w wieku od 7 do 14 lat, gdyż wszyscy chcieli nauczyć się pisać i czytać w języku polskim.

W okresie międzywojennym w Rozkoszówce istniała Szkoła Podstawowa II stopnia organizacyjnego z 3 nauczycielami z sześcioma oddziałami klasowymi. Lekcje odbywały się w starym budynku szkolnym, który stał w miejscu gdzie obecnie stoi sklep oraz w mieszkaniach prywatnych. W 1938 roku wybudowano w czynie społecznym nowy budynek szkolny istniejący do dziś, ale od roku 2006 nie służy już do celów szkolnych.

Ciężkie czasy do przeżycia mieli mieszkańcy Rozkoszówki w latach II wojny światowej. Terror hitlerowski a szczególnie wysiedlenie z rodzinnych domów w dniu 13 stycznia 1943 roku i

wywózka na roboty do III Rzeszy, do obozów koncentracyjnych lub ucieczka do innych miejscowości przyniosły wszystkim mieszkańcom naszej wsi ogrom upokorzenia, cierpienia i bólu. Lata wojny pochłonięły również ofiary śmiertelne we wszystkich przedziałach wiekowych. Ma również Rozkoszówka swojego bohatera wojennego i zdobywcę słynnego wzgórza Monte Casino we Włoszech Pawła Pąka, który z armią generała Władysława Andersa wyzwalał Europę z jarzma hitlerowskiego i w maju 1944 roku u stóp słynnego benedyktyńskiego klasztoru złożył ofiarę swojego życia

i pozostał tam na zawsze. Jego mogiła jest obowiązkowo odwiedzana przez Rozkoszowian zwiedzających ten cmentarz, aby złożyć mu hołd.

Miesiąc lipiec 1944 roku był na pewno dla wszystkich miesiącem radosnym. Na wschód od Wisły kończyła się bowiem wojna i każdy mógł wrócić do własnego domu i zagrody. Wraz z postępującą armią czerwoną instalowany był nowy ustrój polityczny i gospodarczy zwany socjalistycznym. Nie wszyscy akceptowali ten ustrój i przez parę następnych lat trwała walka z nową władzą czego przykładem jest mogiła u stóp tej figury w której pochowany jest żołnierz 27 Wołyńskiej Dywizji Piechoty Armii Krajowej Ryszard Kostrzej ps. „Zawieja”, zabity dnia 19 stycznia 1947 roku przez funkcjonariuszy hrubieszowskiego Urzędu Bezpieczeństwa.

Nowy ustrój wprowadzony lipcowym Manifestem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego wprowadzający reformę rolną, nacjonalizację przemysłu i uspołecznienie wielu dziedzin gospodarczych jawił się jako ustrój sprawiedliwy społecznie i potocznie był przez ludność wiejską akceptowany. Ustrój ten nie był ustrojem demokratycznym, choć propaganda nazywała go demokracją ludową. Pomijając aspekty czysto polityczno-ustrojowe okres tzw. Polski Rzeczypospolitej Ludowej dla Rozkoszówki i jej mieszkańców był czasem dobrym, nie straconym. Powszechność i dostępność szkolnictwa podstawowego umożliwiała każdemu dziecku ukończenie szkoły podstawowej i dalsze kształcenie się w szkołach średnich, czego nie było w Polsce międzywojennej.

Jeśli przed II wojną światową tylko dwóch naszych rodaków Ignacy Gaśior i Stefan Momot uzyskało wykształcenie średnie, pierwszy został nauczycielem a drugi rzeźbiarzem to po wojnie już w latach 50-ych studia ukończyło parę osób, a mianowicie. Maria Magdalena Stopa (Boryczka) na Uniwersytecie Warszawskim dotarła do profesora zwyczajnego. Henryk Pac i Jan Strycharczuk ukończyli Wydział Prawa na nowo otwartym w Lublinie UMCS a Stanisław Strycharczuk Wydział Lekarski. Edward Litwinczuk ukończył Akademię Ekonomiczną w Poznaniu a Kazimierz Florek ukończył Diecezjalne Seminarium Duchowne w Lublinie

i został księdzem katolickim. Godność profesora osiągnęli jeszcze dwaj młodszy Rozkoszowian Andrzej Rościński na Uniwersytecie Medycznym w Lublinie i ks. Józio Niewiadomski na Uniwersytecie Katolickim w Innsbrucku w Austrii. Warto tu wymienić również Stefana Florka s. Wacława z Pielak ucznia i absolwenta Szkoły Podstawowej w Rozkoszówce, który został profesorem na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie.

W Polsce Ludowej każdy , kto chciał się uczyć, mógł ukończyć szkołę zawodową lub średnią, uwieńczoną maturą. Wielu z nas z tej możliwości skorzystało kończąc następnie studia wyższe. Zdobyte wykształcenia pozwoliło wielu młodym mieszkańcom migrację do miast gdzie łatwiej było znaleźć pracę, pozostawiając większą swobodę tym, którzy poświęcili się pracy na roli.

Tuż po II wojnie światowej w roku 1947 w Rozkoszówce powstała Ochotnicza Straż Pożarna a jej pierwszym naczelnikiem był Pan Jan Litwińczuk.

Ważnym wydarzeniem w życiu Rozkoszówki była radiofonizacja wsi w roku 1953, elektryfikacja w 1956 a następnie budowa wodociągu wiejskiego na początku lat 60-tych a pod

koniec 60-tych szosy z Uchań do Grabowca i do Dębiny.

W latach 50-tych do Rozkoszówki docierało kino objazdowe z Grabowca a w latach 60-tych zaczęto oglądać telewizję. Pierwsze seanse mieszkańcy oglądali ze szkolnego telewizora a w niedługim czasie w Klubie Rolnika prowadzonym przez Gminną Spółdzielnię „SCH” w Uchaniach. Na początku lat 80-tych w Rozkoszówce wybudowano okazały budynek Wiejskiego Domu Kultury wraz z remizą strażacką, który spełniał i spełnia wiele pożytecznych funkcji.

Na naszych oczach dokonał się ogromny postęp w rolnictwie, od pługa konnego, kosy, kosiarki poprzez snopowiązałkę ciągnioną przez ciągnik rolniczy do kombajnu zbożowego. To zasługa Kółka Rolniczego, które od początku lat 60-tych rozpoczęło świadczyć usługi agrotechniczne i polityki rolnej władz PRL. W latach siedemdziesiątych ulżono rolnikom znosząc obowiązkowe dostawy i wprowadzono system emerytalno-rentowy realizowany przez KRUS. Panowała powszechna opinia, że najlepsze czasy dla polskiej wsi i rolnictwa to dekada gierkowska.

Zmiana ustroju politycznego i gospodarczego w roku 1989 przyniosła Polakom wolność i demokrację ale i wiele problemów gospodarczych spowodowanych zwalczaniem inflacji oraz warunkami wynikającymi z gospodarki wolnorynkowej i ostrej konkurencji i słabej ochrony ze strony instytucji państwowych. Nasza wieś nie należąca do bogatych również odczuła ogólne zubożenie i trudności materialne. Trzeba wiele lat ciężkiej pracy aby dojść do pewnego poziomu i stabilizacji gospodarczej.

Z perspektywy czasu można stwierdzić, że Rozkoszówka rozwijała się jak na swoje warunki w sposób nie odbiegający od przeciętnej w Polsce. Żyło się tu z przyjemnością i bez nudów. To zasługa wszystkich naszych aktywnych mieszkańców, którzy na przestrzeni minionych lat poprzez działalność w KR, OSP, KGW, Radzie Sołectkiej i w Komitecie Rodzicielskim przy Szkole Podstawowej organizowali w naszej wsi życie gospodarcze, społeczne i kulturalne. Wszystkim tym osobom a szczególnie przewodniczącym tych organizacji od czasów najdawniejszych do dnia dzisiejszego należą się słowa uznania i podziękowania

Szczegóło słowa uznania i podziękowania należą się wszystkim nauczycielom i wychowawcom, którzy pracowali w naszej Szkole Podstawowej od samego początku jej istnienia do czerwca 2006 roku. Warto wspomnieć kierowników i nauczycieli takich jak, Maria Rosińska, Marian Kubicki, Krystyna Stopa, Stanisława Szady, Stanisław Uszczuk, Ryszard i Stanisława Romankiewicz, Barbara Senkowska, Urszula Borkowska, Jadwiga Wilkos-Mazurek, Andrzej Kuśmierczuk i Urszula i Antoni Skubiszowie.

Dzisiejsza uroczystość jubileuszowa jest naszą pamięcią i hołdem dla naszych przodków, za to że byli Polakami i to co polskie przekazali spadkobiercom do których my się zaliczamy. To wszystko co stworzyli nasi przodkowie od czasów najdawniejszych do czasów nam współczesnych jest naszym dobrem wspólnym, które winniśmy wzbogacać i przekazywać następnym pokoleniom. Obowiązki w tym przedmiocie mają aktualni mieszkańcy Rozkoszówki jak i ci którzy mają rozkoszowskie korzenie i czują się Rozkoszowianinami.

A.D. 1.07. 2018 r.

Stanisław Senkowski